Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0189

Baltijas jūras daudzgadu plāns un turpmākā rīcība

Eiropas Parlamenta 2026. gada 21. maija rezolūcija par Baltijas jūras daudzgadu plānu un turpmāko rīcību (2024/2127(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 3. punktu, Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 4. pantu, 43. panta 3. punktu un 191. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. pantu,

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK[1] (KZP regula),

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 6. jūlija Regulu (ES) 2016/1139, ar kuru izveido daudzgadu plānu mencas, reņģes un brētliņas krājumiem Baltijas jūrā un zvejniecībām, kas šos krājumus izmanto, un ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2187/2005 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1098/2007[2] (Baltijas jūras daudzgadu plāna regula),

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2020. gada 25. novembra Regulu (ES) 2020/1781, ar ko groza Regulu (ES) 2016/1139 attiecībā uz zvejas kapacitātes samazināšanu Baltijas jūrā un Regulu (ES) Nr. 508/2014 attiecībā uz galīgu zvejas darbību pārtraukšanu Baltijas jūras austrumdaļas krājuma mencu, Baltijas jūras rietumdaļas krājuma mencu un Baltijas jūras rietumdaļas krājuma reņģi zvejojošās flotēs[3],

---

1 OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
2 OV L 191, 15.7.2016., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj.
3 OV L 400, 30.11.2020., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1781/oj.

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva)[4],

– ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību[5],

– ņemot vērā Padomes 1977. gada 27. septembra Regulu (EEK) Nr. 2115/77, ar ko aizliedz tiešā veidā zvejot un nogādāt krastā siļķes citām rūpniecības vajadzībām, nevis izmantošanai uzturā[6],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīvu 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību[7],

– ņemot vērā 2021. gada 27. aprīļa rezolūciju par ķīmiskajām atliekvielām Baltijas jūrā, pamatojoties uz lūgumrakstiem Nr. 1328/2019 un Nr. 0406/2020[8],

– ņemot vērā 2024. gada 18. janvāra rezolūciju par ES rīcības plānu par jūras ekosistēmu aizsargāšanu un atjaunošanu, lai zvejniecības būtu ilgtspējīgas un izturētspējīgas[9],

– ņemot vērā 2008. gada 4. decembra rezolūciju par Eiropas jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna izstrādi, lai mazinātu jūraskraukļu pieaugošo ietekmi uz zivju krājumiem, zivsaimniecību un akvakultūru[10],

– ņemot vērā 2024. gada 14. novembra rezolūciju par ES darbībām pret Krievijas ēnu floti un Krievijai uzlikto sankciju pilnīgas izpildes nodrošināšanu (2024/2885(RSP))[11],

– ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumā “ES biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam. Atgriezīsim savā dzīvē dabu” (COM(2020)0380) izklāstīto ES Biodaudzveidības stratēģiju 2030. gadam,

---

4 OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
5 OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
6 OV L 247, 28.9.1977., 2. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1977/2115/oj.
7 OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
8 OV C 506, 15.12.2021., 9. lpp.
9 OV C, C/2024/5735, 17.10.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5735/oj.
10 OV C 21 E, 28.1.2010., 11. lpp.
11 OV C, C/2025/809, 11.2.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/809/oj.

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 5. jūnija paziņojumu “Eiropas Okeāna pakts” (COM(2025)0281),

– ņemot vērā Komisijas 2023. gada 21. februāra paziņojumu “ES rīcības plāns par jūras ekosistēmu aizsargāšanu un atjaunošanu, lai zvejniecības būtu ilgtspējīgas un izturētspējīgas” (COM(2023)0102),

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 6. jūnija paziņojumu “Zvejas ilgtspējīgums Eiropas Savienībā: pašreizējais stāvoklis un 2026. gada ievirzes” (COM(2025)0296),

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 29. janvāra paziņojumu “ES Konkurētspējas kompass” (COM(2025)0030),

– ņemot vērā 1992. gada Konvenciju par Baltijas jūras reģiona jūras vides aizsardzību (Helsinku konvencija), kas stājās spēkā 2000. gada 17. janvārī, un Baltijas jūras vides aizsardzības komisiju, kas zināma arī kā Helsinku Komisija (*HELCOM*),

– ņemot vērā Baltijas jūras rīcības plānu un *HELCOM* konstatējumus par jūrā nogremdētu ķīmisko munīciju,

– ņemot vērā ES Tiesas 2024. gada 11. janvāra spriedumu lietā C-330/22 *Friends of the Irish Environment CLG/Minister for Agriculture, Food and the Marine, Ireland*[12],

– ņemot vērā Parlamenta Zivsaimniecības komitejas pieprasīto stāvokļa analīzi “The multiannual plan for the Baltic Sea – A change in management needed” (Daudzgadu plāns Baltijas jūrai – nepieciešamas izmaiņas pārvaldībā), ko 2025. gada augustā publicēja Parlamenta Kohēzijas, lauksaimniecības un sociālās politikas ģenerāldirektorāts[13],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2025. gada septembra pētījumu “Evaluation of the Baltic Sea Multi Plan Regulation – European Implementation Assessment” (Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas izvērtējums – Eiropas īstenošanas novērtējums),

– ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras 2025. gada 29. septembra ziņojumu “Europe’s environment and climate: knowledge for resilience, prosperity and sustainability” (Eiropas vide un klimats: zināšanas noturībai, pārticībai un ilgtspējai),

---

12 ECLI:EU:C:2024:19.

13 Stāvokļa analīze “The multiannual plan for the Baltic Sea – A change in management needed”, Eiropas Parlamenta Kohēzijas, lauksaimniecības un sociālās politikas ģenerāldirektorāts, Reģionālās attīstības, lauksaimniecības un zivsaimniecības politikas departaments, 2025. gada augusts.

– ņemot vērā *HELCOM* 2023. gada 31. oktobra ziņojumu "State of the Baltic Sea 2023 – Third HELCOM holistic assessment 2016-2021" (Baltijas jūras stāvoklis 2023. g.: trešais *HELCOM* holistiskais novērtējums par 2016.–2021. g.),

– ņemot vērā valstu saistības saskaņā ar ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem (IAM), konkrētāk, 3., 6. un 14. IAM,

– ņemot vērā Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (*ICES*) 2024. gada 26. novembra ziņojumu "Baltic Sea ecoregion – Ecosystem Overview" (Baltijas jūras ekoreģions – ekosistēmas pārskats), *ICES* 2024. gada ieteikums, 7.1. iedaļa,

– ņemot vērā *ICES* 2022. gada ziņojumu "Workshop on ICES reference points (WKREF1)"[14] (Darbseminārs par *ICES* references rādītājiem (*WKREF1*)),

– ņemot vērā *ICES* 2022. gada ziņojumu "Workshop on ICES reference points (WKREF2)"[15] (Darbseminārs par *ICES* references rādītājiem (*WKREF2*)),

– ņemot vērā *ICES* 2023. gada ziņojumu "Workshop on guidelines and methods for the design and evaluation of rebuilding plans for category 1-2 stocks (WKREBUILD2)"[16] (Darbseminārs par vadlīnijām un metodēm 1.–2. kategorijas krājumu atjaunošanas plānu izstrādei un novērtēšanai (*WKREBUILD2*)),

– ņemot vērā Komisijas Kopīgā pētniecības centra 2025. gada novembra ziņojumu "Scientific Technical and Economic Committee for Fisheries (STECF) – The 2025 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF-25-03 & STECF-25-07)" (Zvejniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK) – 2024. gada ekonomikas ziņojums par ES zvejas floti (*STECF-24–03 & STECF-24–07)*),

– ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes 2019. gada septembra ziņojumu "Special Report on the Ocean and Cryosphere in a Changing Climate" (Īpašais ziņojums par okeānu un kriosfēru mainīga klimata apstākļos),

– ņemot vērā *Copernicus* jūras dienesta 2025. gada septembra ziņojumu "9th edition of the Copernicus Ocean State Report" (*Copernicus* 9. ziņojums par okeāna stāvokli),

– ņemot vērā Potsdamas Klimata ietekmes pētniecības institūta 2025. gada 24. septembra ziņojumu "Planetary Health Check 2025: A Scientific Assessment of the State of the Planet" (Planētas veselības

---

14 *ICES Scientific Reports*, 4. sēj., Nr. 2.
15 *ICES Scientific Reports*, 4. sēj., Nr. 68.
16 *ICES Scientific Reports*, 5. sēj., Nr. 112.

pārbaude 2025. g.: planētas stāvokļa zinātnisks novērtējums),

– ņemot vērā ANO Vides programmas (*UNEP*) 2016. gada ziņojumu "Options for Ecosystem-based Adaptation (EBA) in Coastal Environments: A Guide for environmental managers and planners" (Ekosistēmā balstītas pielāgošanās iespējas piekrastes vidē: rokasgrāmata vides pārvaldītājiem un plānotājiem),

– ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Rezolūciju 1612 (2008) par Baltijas jūrā apglabāto ķīmisko munīciju un tai pievienoto 2008. gada 28. aprīļa ziņojumu,

– ņemot vērā Komisijas Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorāta un *ICES* 2025. gada 18. septembra kopīgo paziņojumu "Adaptive science and coordinated governance for cross-sector action towards Baltic Sea recovery" (Adaptīva zinātne un koordinēta pārvaldība starpnozaru rīcībai Baltijas jūras atveseļošanā),

– ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas 2025. gada 28. aprīļa ziņojumu "Working document on the implementation of Regulation (EU) 2016/1139 ("Baltic MAP")" (Darba dokuments par Regulas (ES) 2016/1139 ("Baltijas jūras daudzgadu plāns") īstenošanu),

– ņemot vērā Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas Eiropas iekšējo ūdeņu zvejniecības un akvakultūras padomdevējas komisijas 2025. gada aprīļa satvaru Eiropas jūraskraukļa pārvaldības plānam,

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A10-0121/2026),

A. tā kā situācijā, kad Baltijas jūras ekosistēmas vides noslogojums pieaug, ES daudzgadu plāns Baltijas jūras zvejniecībām (Baltijas jūras daudzgadu plāna regula) ir palīdzējis zvejas noslodzi saglabāt atbilstošu maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma (MSY) līmenim; tā kā, neraugoties uz būtiskiem zvejas piepūles samazinājumiem pēdējos gados, dažu zivju krājumu stāvoklis ir pasliktinājies ne tikai zvejas, bet arī citu faktoru – tai skaitā eitrofikācijas, atkrastes enerģētikas, plēsēju ietekmes, piesārņojuma, dzīvotņu degradācijas un klimata izraisītu ekosistēmu pārmaiņu – apvienojuma rezultātā un tam ir būtiskas sociālekonomiskās sekas zivsaimniecības nozarē;

B. tā kā 2023. gadā Baltijas jūras, Ķeltu jūras un Paplašinātās Ziemeļjūras ekoreģionos vidējā zvejas noslodze tika samazināta līdz līmenim, kas ir zemāks par *MSY*, un zvejas izraisītā zivju mirstība bija attiecīgi par 54 %, 48 % un 23 % zemāka par *MSY* mērķapjomiem salīdzinājumā ar 2003. gada rādītājiem, kas pārsniedza mērķapjomus; tā kā ES Baltijas jūras flotes 2022. gadā darbojās 267 000 dienas, kas ir par 8 % mazāk nekā 2021. gadā un zemākais līmenis kopš 2013. gada;

C. tā kā Baltijas jūras mencas krājumi joprojām ir ārkārtīgi sliktā stāvoklī un to uzlabošanās īstermiņā netiek prognozēta, neraugoties uz to, ka specializētā zveja kopš 2019. gada ir aizliegta; tā kā *ICES* lēš, ka Baltijas jūras mencas krājumi turpinās attīstīties lēni un uzrāda lejupejošu tendencpi salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem, cita starpā nelabvēlīgu vides apstākļu dēļ; tā kā menca joprojām tiek nozvejota kā piezveja;

D. tā kā Baltijas jūras daudzgadu plāna regula neattiecas uz laša un taimiņa krājumiem; tā kā starp laša un taimiņa krājumiem un reņģes krājumiem pastāv svarīga savstarpēja saikne, jo īpaši, ņemot vērā barošanās ekosistēmas; tā kā *ICES* kopš 2022. gada iesaka pārtraukt visu laša komerciālo un atpūtas zveju galvenajā baseinā, ņemot vērā jauktu sugu zvejniecību pastāvēšanu un to, ka lasis tiek nozvejots no vairākiem upju krājumiem, tai skaitā apdraudētiem krājumiem;

E. tā kā 92 % kuģu, kas darbojas Baltijas jūrā, veic mazapjoma piekrastes zveju, izkraudami 7 % no kopsvara, bet veidodami 22 % no izkrautās vērtības, un tādējādi sniedz ievērojamus ekonomiskus un sociālus ieguvumus, ņemot vērā šā flotes segmenta pievienoto vērtību, kas pārsniedz vidējo rādītāju; tā kā zvejniecības lielā mērā ir atkarīgas no lielas zivju biomasas pieejamības saskaņā ar KZP un ilgtspējīgi pārvaldītiem zivju krājumiem, kas ir būtiski nozares ekonomiskajai dzīvotspējai;

F. tā kā Baltijas jūras mazapjoma piekrastes zvejas flotei ir pieejamas mazākas zvejas kvotas nekā lielākiem operatoriem un tā rezultātā mazapjoma segmenti un zvejas uzņēmumi tiek marginalizēti;

G. tā kā saskaņā ar KZP regulas 17. pantu dalībvalstis, piešķirot tām pieejamās zvejas iespējas, piemēro pārredzamus un objektīvus kritērijus, tostarp kritērijus, kas attiecas uz vidi, sociālo jomu un ekonomiku;

H. tā kā saskaņā ar Komisijas Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (ZZTEK) izvērtējumiem bruto pievienotā vērtība, ko rada mazapjoma zvejnieki Baltijas jūras reģionā, kopš Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas stāšanās spēkā ir krasi samazinājusies, apdraudot pārtikas nodrošinājumu un palielinot ES atkarību no importa; tā kā ES izcelsmes zivju piegādes zaudēšana palielina atkarību no importa no trešām valstīm un vājina tirgus noturību; tā kā aktīvo zvejas kuģu skaits Baltijas jūrā ir pastāvīgi samazinājies;

I. tā kā Baltijas jūras piekrastes kopienu stiprināšana un atbalsts vietējām zvejniecībām, jo īpaši mazapjoma zvejniecībām, ir svarīgs arī tādēļ, lai samazinātu šo atkarību un nodrošinātu Baltijas jūras piekrastes ekonomisko un sociālo ilgtspēju;

J. tā kā pašreizējā Zivsaimniecības kontroles regulas[17] īstenošana nodrošina regulāru jaunāko informāciju par atpūtas zvejas nozares (arī jūras atpūtas zvejas) nozveju un bruto pievienoto vērtību; tā kā atpūtas zvejai ir ievērojama sociālā un ekonomiskā vērtība – ne tikai naudas izteiksmē – un makšķernieki var dot ieguldījumu atjaunošanas centienos un dabas aizsardzībā; tā kā atpūtas zveja var būtiski ietekmēt dalībvalstu zivju resursus un dalībvalstīm tāpēc būtu jānodrošina, ka to veic atbilstīgi KZP mērķiem; tā kā atpūtas zvejnieki arī ir likumīgi jūras bioloģisko resursu izmantotāji;

K. tā kā jaunākais ES mēroga novērtējums par jūras atpūtas zvejas nozares sociālekonomisko vērtību ir veikts 2017. gadā un vēl nav īstenoti tajā sniegtie ieteikumi, kas ļautu pilnībā pilnībā izmantot šīs mazietekmējošās darbības kā atzīta ES zilās ekonomikas stratēģijas elementa potenciālu; tā kā pieejamie dati rāda, ka atpūtas zvejas nozarē ir iesaistīti aptuveni 8 līdz10 miljoni ES iedzīvotāju; tā kā Baltijas jūras reģionā tā ir nozīmīga sociālekonomiska darbība, kuras ekonomiskais devums ir ap 1,5 miljardiem EUR un kura ir palīdzējusi radīt vairāk nekā 14 000 pilnslodzes ekvivalenta darbvietu;

L. tā kā Baltijas jūra ir tūkstošiem ģimeņu iztikas un kultūras identitātes pamats; tā kā zvejniecība ir daļa no reģiona gadsimtiem senā sociālā, kultūras un ekonomiskā mantojuma; tā kā zvejas ierobežojumi būtu jāīsteno tā, lai būtu iespējams nodarboties ar vietējo piekrastes uzņēmējdarbību, kas nodrošina patērētājus ar svaigām zivīm, lai garantētu pārtikas nodrošinājumu un nepieļautu ar zveju saistītu profesiju izzušanu, kuras rezultātā iedzīvotāji pamestu piekrastes teritorijas;

M. tā kā Baltijas jūru ietekmē cilvēka radīts daudzējāds spiediens, cita starpā globālā sasilšana, atlikušais piesārņojums, ķīmiskā munīcija, eitrofikācija, mainīgi vides apstākļi un ilgtermiņa degradācija, un tā ir īpaši neaizsargāta, ņemot vērā tās batimetriski seklo jūras baseinu ar ģenētiski unikālām sugām, kas pielāgojušās dzīvei iesāļā ūdenī ar dabiski zemu sāļuma un skābekļa līmeni, kā arī ierobežoto ūdens apmaiņu ar Ziemeļjūru un izteiktu vertikālo stratifikāciju; tā kā šo īpašo apstākļu dēļ ir vajadzīga reģionālajām īpatnībām pielāgota pārvaldības pieeja; tā kā zivju krājumi Baltijas jūrā ir turpinājuši samazināties arī minētā spiediena (kā arī plēsēju nelīdzsvarotības) dēļ, kas ietekmējis krājumu papildināšanos, kaut dažu pēdējo gadu laikā ir ievērojami samazināta zvejas piepūle; tā kā Komisija atzīst, ka ir jārisina šīs papildu vides problēmas, lai atbalstītu atveseļošanu

---

17 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/2842 (2023. gada 22. novembris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009 un attiecībā uz zivsaimniecības kontroli groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1967/2006 un (EK) Nr. 1005/2008 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1139, (ES) 2017/2403 un (ES) 2019/473 (OV L, 2023/2842, 20.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj).

un ilgtermiņa ilgtspēju;

N. tā kā dažādi spiediena faktori, kas pārklājas, cita starpā zveja, lauksaimniecība, mežsaimniecības notece, eitrofikācija, skābekļa piesātinājuma samazināšanās, ķīmiskais piesārņojums un jūras plēsēju populāciju palielināšanās, kopā ar notekūdeņu novadīšanu rada lielu spiedienu uz ekosistēmu, jo notiek bagātināšanās ar barības vielām un organiskajām vielām un tiek traucēts organismu barošanās tīkls; tā kā tas ietekmē zivsaimniecību visā Baltijas jūras ekoreģionā; tā kā ir panākts progress barības vielu un bīstamo vielu ievades samazināšanā, tomēr kopējā ietekme joprojām atstāj iespaidu uz zivju krājumiem, kāpuru un jaunu zivju izdzīvošanu, un šajā jomā ir jāpieliek lielākas pūles visās iesaistītajās nozarēs;

O. tā kā atkrastes vējparki ir viena no visstraujāk augošajām nozarēm jūrā un prognozes liecina, ka to jauda ievērojami palielināsies; tā kā atkrastes vējparki rada gan ieguvumus, piemēram, patvērumu zivju sugām, gan arī bioloģiskās daudzveidības apdraudējumu atkarībā no to izveides stadijas, atrašanās vietas un konstrukcijas;

P. tā kā pašreizējie ES tiesību akti ir sākotnēji izrādījušies sekmīgi attiecībā uz slāpekļa līmeņa samazināšanu ES ūdeņos un palīdzot sasniegt Jūras stratēģijas pamatdirektīvas mērķus, kas ietver cilvēka izraisītas eitrofikācijas, jo īpaši tās negatīvo seku, samazināšanu līdz minimumam;

Q. tā kā globālo klimata pārmaiņu izraisītās un uz sauszemes veikto darbību saasinātās jūras ūdens sasilšanas ietekme Baltijas jūrā izpaužas sevišķi strauji, jo Baltijas jūra sasilst divreiz ātrākā tempā nekā pasaules okeāns vidēji, un ir sagaidāms, ka tai būs turpmākas plašas un lielākoties nezināmas sekas, cita starpā skābekļa piesātinājuma samazināšanās un zivju populāciju turpmākā reproduktīvā cikla un izplatības pastāvīgi traucējumi;

R. tā kā ir svarīgi, lai Komisija un dalībvalstis Baltijas jūras reģionā pilnībā īstenotu visus attiecīgos ES tiesību aktus un uzlabotu reģionālās jūras konvencijas – *HELCOM* rīcības plāna īstenošanu nolūkā novērst ekosistēmas sabrukšanu Baltijas jūrā;

S. tā kā, nosakot kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) apjomus 2026. gadam, dalībvalstis ir līdzsvarojušas vides ilgtspēju ar sociālekonomisko ilgtspēju, saglabājot minimālu darbības līmeni un vienlaikus turpinot atbalstīt zivju krājumu atgūšanos; tā kā dažu Baltijas jūras zivju krājumu stāvoklis pasliktinās, neraugoties uz lielu zvejas piepūles samazinājumu; tā kā Jūras stratēģijas pamatdirektīvā ir noteikts, ka dalībvalstīm labs vides stāvoklis ir jāsasniedz, panākot līdzsvarotus barošanās tīklus un veselīgus krājumus, kā arī jārisina tādi jautājumi kā piesārņotāji, eitrofikācija, invazīvas sugas, jūras piedrazojums, enerģijas ražošanas radīts piesārņojums, arī zemūdens troksnis, un klimata pārmaiņas;

T. tā kā Baltijas jūras gadījumā Komisija pēc konsultēšanās ar *ICES* ierosina (un dalībvalstis nosaka) piezvejas kvotas, lai gan *ICES* iesaka nulles apjoma nozveju;

U. tā kā KZP nostiprinātie pašreizējie noteikumi par ikgadēju elastību ietekmē ilgtspējīgu kvotu pārvaldību; tā kā Padome dažos gadījumos ir nolēmusi šo iespēju neizmantot krājumu kritiskas situācijas dēļ; tā kā ir vajadzīgi norādījumi par Baltijas jūru, jo īpaši attiecībā uz gadījumiem, kad krājumi ir kritiskā stāvoklī;

V. tā kā neatbilstošas informācijas paziņošana vai citāda neatbilstība ir aktuāli jautājumi Baltijas jūras zvejniecībās un būtu attiecīgi jārisina, īstenojot pārskatīto Zivsaimniecības kontroles regulu;

W. tā kā Baltijas jūrā joprojām ir praktiskas grūtības efektīvi īstenot izkraušanas pienākumu; tā kā dalībvalstīm ir jārīkojas saskaņā ar KZP noteikumiem un Zivsaimniecības kontroles regulu, arī tās noteikumiem par attālo elektronisko monitoringu;

X. tā kā zvejas kvotu noteikšana tikai uz vienu gadu apgrūtina ekonomikas, investīciju un nodarbinātības plānošanu zivsaimniecības nozarē; tā kā stabilāku pārvaldību nodrošinātu daudzgadu lēmumu pieņemšanas sistēma, kuras pamatā ir labākie pieejamie zinātniskie ieteikumi;

Y. tā kā Baltijas jūras cūkdelfīniem draud izzušana un Baltijas jūras galvenajā baseinā ir palikuši tikai daži simti šo zīdītāju[18]; tā kā šo sugu pastāvīgi apdraud piezveja, vides piesārņotāji, sugu, no kurām tie pārtiek, populāciju samazināšanās un zemūdens trokšņa radītie traucējumi;

Z. tā kā lopbarībā izmantotajām zivīm ir būtiska nozīme jūras organismu barošanās tīklos un Baltijas jūras ekosistēmās;

AA. tā kā zveja zivju miltu un zivju eļļas ražošanas nolūkā Baltijas jūras reģionā tika atļauta 1995. gadā, kad izņēmumi sākotnēji bija atļauti tikai ar nosacījumu, ka šāda zveja nerada neatgriezeniska ekoloģiska kaitējuma risku, kā izklāstīts Līgumā starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Austrijas Republiku, Norvēģijas Karalisti, Somijas Republiku un Zviedrijas Karalisti par Austrijas Republikas, Norvēģijas Karalistes, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanos Eiropas Savienībai[19];

AB. tā kā vairākas Baltijas jūras reģiona dalībvalstis ir ieviesušas individuālu nododamu kvotu sistēmas saskaņā ar KZP; tā kā ieguvēji no tā ir lielie operatori; tā kā ietekmi uz krājumu struktūru

---

18 https://helcom.fi/wp-content/uploads/2025/06/Red-List-II-species-2025.pdf.

19 OV C 241, 29.8.1994., 9. lpp.

galvenokārt nosaka izmantotie zvejas rīki un paņēmieni;

AC. tā kā Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas efektivitāte tās vispārējo ekoloģisko un sociālekonomisko mērķu sasniegšanā ir bijusi ļoti ierobežota; tā kā progresa gūšanai ir kaitējusi nespēja atjaunot zivju krājumus apmērā virs references rādītājiem, vāja ekosistēmu apsvērumu integrācija un nepietiekama piesardzīgas pieejas piemērošana kvotu noteikšanā; tā kā holistisku politikas pieeju trūkums ir vēl vairāk sarežģījis darbu pie tā, lai nepieļautu turpmāku degradāciju un atbalstītu noturīgāku Baltijas jūru; tā kā reģionālās sadarbības ziņā pievienotā vērtība ir bijusi zema – dalībvalstis ir ierosinājušas tikai dažus kopīgus ieteikumus un nav izmantoti ES zivsaimniecības regulējuma reģionalizācijas noteikumi, lai pārvaldības pasākumus pielāgotu Baltijas jūras specifikai; tā kā visu attiecīgo ieinteresēto personu iesaiste un sadarbība ar tām nav bijusi pietiekama;

AD. tā kā konkrētu atsevišķu sugu novērtējumi un zinātniskie ieteikumi, ņemot vērā īpašos un dinamiski mainīgos vides apstākļus Baltijas jūrā, ir izraisījuši krājumu reproduktīvās spējas un kopējā krājumu lieluma strukturālu pārvērtēšanu, kas būtiski ietekmē Baltijas zvejas nozares resursus un pārvaldības un darbības spēju un parāda, ka ir vajadzīgas vairāk uz konkrētu jūras baseinu vērstas pieejas;

AE. tā kā Komisijas pieprasījumos sniegt ieteikumus par Baltijas jūru, kas adresēti *ICES*, līdz šim nav prasīts ņemt vērā vides faktorus, cita starpā skābekļa deficītu vai barības pieejamību, kas var ietekmēt krājumu stāvokli, un nav arī pietiekami norādīta nepieciešamība uzsvērt ar risku saistītos apsvērumus; tā kā pieprasījumi būtu pastāvīgi jāuzlabo, cita starpā – *ICES* būtu labāk jāinformē par datu nenoteiktību, lai sekmīgāk atspoguļotu novērtējumu kvalitāti;

AF. tā kā nav pilnībā zināms, kāda ir komerciāli izmantoto krājumu populāciju un apakšpopulāciju ģenētiskā struktūra, un *ICES* tas būtu sīkāk jāizpēta, piemēram, pieprasot Baltijas jūras reģiona dalībvalstīm datus, lai uzlabotu zināšanu bāzi par attiecīgo reģiona populāciju struktūrām;

AG. tā kā *ICES* kopā ar Komisijas Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorātu 2025. gada septembrī paziņoja, ka Baltijas jūras gadījumā tradicionālā vienotā atsevišķu sugu pārvaldība vairs nav pietiekama, lai risinātu konstatētās sarežģītās problēmas;

AH. tā kā *HELCOM* izstrādā vidiskā riska kartes, kas aptver pret eitrofikāciju, anoksiju un toksiskiem grunts nogulumiem īpaši jutīgas teritorijas un sniedz informāciju par to, kur prioritārā kārtā būtu jāizveido aizsargājamās teritorijas un, iespējams, jānosaka zvejas aizlieguma periodi;

AI. tā kā būtu jāuzlabo zinātniskie ieteikumi attiecībā uz Baltijas jūru, lai izvairītos no krājumu lieluma un produktivitātes pārvērtēšanas,

nepamatotiem nozvejas limitiem un uzņēmējdarbības nenoteiktības;

AJ. tā kā saskaņā ar LESD 43. panta 3. punktu lēmumi par kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) un citu zvejas iespēju noteikšanu ir Padomes un līdz ar to dalībvalstu ekskluzīvā kompetencē; tā kā šajos lēmumos ir pilnībā jāņem vērā jaunākie zinātniskie dati un Baltijas jūras reģiona vides apstākļu daudzveidība;

AK. tā kā dažas trešās valstis, tai skaitā Kanāda, Jaunzēlande un Austrālija, piemēro citādas zinātniski pamatotas pārvaldības sistēmas ar atšķirīgu piesardzības pakāpi salīdzinājumā ar ES;

AL. tā kā efektīvi pārvaldītas un labi savienotas aizsargājamās jūras teritorijas ir vērtīgi instrumenti klimata pārmaiņu mazināšanai, kā arī plašākiem mērķiem, piemēram, bioloģiskajai daudzveidībai, noturībai un ekosistēmu veselībai; tā kā, atjaunojot ar veģetāciju klātas piekrastes ekosistēmas, piemēram, plūdmaiņu purvus un jūraszāļu pļavas (piekrastes zilā oglekļa ekosistēmas), var veicināt klimata pārmaiņu mazināšanu, jo palielinās oglekļa piesaiste;

AM. tā kā Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas 5. panta, kas attiecas uz lēmumiem par KPN, tehniskajiem noteikumiem un korektīvajiem pasākumiem, īstenošana nav bijusi pietiekama; tā kā gadījumos, kad veikti pasākumi, "lai nodrošinātu attiecīgā krājuma drīzu atgriešanos virs līmeņa, kurš spēj nodrošināt *MSY*", to mērķis nav sasniegts;

AN. tā kā, lai gan Baltijas jūras daudzgadu plāna regula bija paredzēta kā elastīgs satvars, kas pielāgojams, izmantojot reģionalizētu pieeju, šādām izmaiņām bijuši ierobežoti panākumi, zināmā mērā arī attiecīgo tiesību aktu ierobežotas īstenošanas dēļ;

AO. tā kā vairākās ES regulās, kas minētas Baltijas daudzgadu plāna regulā, ir noteikts, kā izvairīties no riska un novērtēt veselīgus krājumus un ekosistēmas komponentus;

AP. tā kā pelaģisko sugu ziemas zveja Baltijas jūrā to intensīvas augšanas un enerģijas rezervju uzkrāšanas laikā pirms nārsta vājina krājumu reproduktīvo spēju, jo mātītes, kas nesaņem pienācīgu uzturu, iznērš mazāk un vājāk attīstītus ikrus, un tas ierobežo sekmīgu atražošanos un kavē populācijas atjaunošanos;

AQ. tā kā Parlaments 2023. gadā savā patstāvīgajā ziņojumā aicināja īstenot pragmatisku un līdzsvarotu pieeju attiecībā uz aizsargājamām jūras teritorijām, atzīstot to daudzveidību lieluma, sugu un saglabāšanas mērķu ziņā, akcentēja nepieciešamību izvairīties no universālas pieejas un uzsvēra, ka šādos politikas pasākumos ir rūpīgi jāņem vērā sociālekonomiskā ietekme uz piekrastes kopienām, jābalstās uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem pierādījumiem katrā atsevišķā gadījumā un jānodrošina aktīva zvejnieku iesaistīšanās aizsargājamo jūras teritoriju plānošanā un pārvaldībā;

AR. tā kā ES lēmumu pieņemšanas sistēmā KPN jomā pašlaik tiek nošķirta mērķsugu pārvaldība un citu sugu aizsardzības vajadzības, vienlaikus tiecoties piemērot piesardzīgu pieeju, lai panāktu un uzturētu veselīgu ekosistēmas stāvokli;

AS. tā kā funkcionējoša ekosistēma, kā definēts Jūras stratēģijas pamatdirektīvā, nozīmē, ka visi jūras organismu barošanās tīklu elementi (ciktāl tie zināmi) pastāv normālā daudzumā un daudzveidībā un tādā līmenī, kas nodrošina sugu ilgtermiņa skaitliskumu un to pilnīgas reproduktīvās spējas saglabāšanu, kā izklāstīts Jūras stratēģijas pamatdirektīvas I pielikumā;

AT. tā kā *UNEP* ekosistēmā balstītu pārvaldību definē kā cilvēka darbību un to ietekmes uz ekosistēmām un dabas resursiem pārvaldību, kurā ņemta vērā visa ekosistēma;

AU. tā kā sagatavošanas diskusijas saistībā ar lēmumiem par KPN tiek risinātas Baltijas jūras zvejniecības forumā (*BALTFISH*); tā kā reģionalizācija dod iespēju elastīgi pārvaldīt ES jūras baseinus; tā kā *BALTFISH* var sniegt kopīgus ieteikumus par konkrētiem racionalizējamiem pasākumiem;

AV. tā kā Baltijas zivsaimniecības nozares ilgtermiņa ilgtspēja ir atkarīga no vides, ekonomisko un sociālo mērķu integrācijas, nodrošinot, ka pārvaldības pasākumi garantē nodarbinātību, reģionālo kohēziju un pārtikas piegādi piekrastes apgabalos; tā kā reģionālās un vietējās zināšanas, arī zvejnieku un piekrastes kopienu zināšanas, ir būtisks efektīvas pārvaldības elements;

AW. tā kā dažādos politikas un zinātniskos ziņojumos ir uzsvērts, ka vajadzīga uzlabota un saskaņotāka pieeja lēmumu pieņemšanai un ka jāpiemēro pilnībā holistiska pieeja; tā kā konferencēs "Mūsu Baltijas jūra" pieņemtās ministru deklarācijas[20] mērķis ir šādas pieejas panākšana; tā kā šo konferenču un deklarācijas konkrētie rezultāti ir bijuši ierobežoti, jo īpaši vides tiesību aktu īstenošanā panāktā progresa ziņā;

AX. tā kā ar Eiropas Okeāna paktu, kurā paziņots par gaidāmu leģislatīvu priekšlikumu Okeāna aktam, ir gribēts nodrošināt holistisku satvaru, lai precizētu savstarpējās saiknes un prioritātes pašreizējās okeāna politikas jomā;

AY. tā kā Komisija un dalībvalstis nav pietiekami rīkojušās, lai Baltijas jūras ekosistēmas atjaunotu un aizsargātu pret papildu apdraudējumiem, piemēram, piesārņojumu, eitrofikāciju un klimata pārmaiņām; tā kā šādam spiedienam ir pārrobežu un kumulatīvs

---

20 https://commission.europa.eu/document/download/486161f4-241f-4388-b10e-22f4711acd16_en?filename=ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf.

raksturs un tāpēc nepieciešama koordinēta rīcība starptautiskā un ES līmenī; tā kā pārkārtošanās uz mazietekmējošām un mazoglekļa saimnieciskajām darbībām var veicināt klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām;

AZ. tā kā dabiskie plēsēji ir daļa no Baltijas jūras ekosistēmas; tā kā Baltijas jūrā pieaug dažu aizsargājamo sugu populācijas, piemēram, pelēkā roņa (*Halichoerus grypus*) un jūraskraukļa (*Phalacrocorax carbosinensis*) populācija; tā kā roņiem un jūraskraukļiem var būt liela ietekme uz mencu mazuļu izdzīvošanu, jo īpaši Baltijas jūras rietumdaļas krājuma mencas gadījumā, kā arī uz akvakultūru un zvejas rīkiem; tā kā zinātniskie pierādījumi liecina, ka to ietekme uz zivju populācijām lielākoties ir lokāla un sugām un krājumiem specifiska; tā kā, lai atjaunotu Baltijas jūras zivju krājumus, ir jāņem vērā visi faktori, kas ietekmē zivju populācijas; tā kā ekosistēmas pieejā zvejniecības pārvaldībai būtu jāintegrē arī vides faktori; tā kā šo mijiedarbību risināšanai ir vajadzīgi mērķtiecīgi un efektīvi pārvaldības pasākumi, kuri balstīti uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju un dialogu ar visām ieinteresētajām personām; tā kā, pieņemot Eiropas jūraskraukļa pārvaldības plānu, kura mērķis ir mazināt jūraskraukļu aizvien lielāko ietekmi uz zivju krājumiem, zvejniecību un akvakultūru, Parlaments izklāstīja virkni iespējamu pasākumu nolūkā risināt pašreizējās problēmas, ko rada jūraskraukļa populācijas;

BA. tā kā Komisija izvērtē Eiropas Savienības roņu izstrādājumu režīmu; tā kā Komisijas rīkotās sabiedriskās apspriešanas laikā tika stingri iebilsts pret roņu izstrādājumu laišanu tirgū un paustas bažas saistībā ar roņu medībām[21];

BB. tā kā kopš Otrā pasaules kara beigām desmitiem tūkstošu tonnu parasto un ķīmisko ieroču, kas satur bīstamas vielas, arī ķīmiskās kaujas vielas, piemēram, iprītu (sinepju gāze), asaru gāzi un neirotoksiskas vielas, pakāpeniskas korozijas dēļ pakāpeniski izdala bīstamas ķīmiskās vielas jūras vidē, izraisot tās piesārņojumu, kaitējumu ekosistēmām un bioloģiskās daudzveidības zudumu, kā arī apdraudot cilvēka veselību un no jūras atkarīgās saimnieciskās darbības, tai skaitā zivsaimniecību, transportu, izejvielu ieguvi un jūras enerģijas attīstību;

BC. tā kā jebkāda noplūde no ķīmisko vielu glabātavām varētu izraisīt strauju piesārņojumu lielā daļā Baltijas jūras, kas pārsniegtu atsevišķu valstu spējas un kura dēļ būtu vajadzīga koordinēta ES reakcija;

BD. tā kā, lai veiktu Baltijas jūras gultnes sanāciju, cita starpā aizvāktu ķīmiskos ieročus, toksiskās kravas un radioaktīvās vielas, ir

---

21 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14031-Trade-in-seal-products-fitness-check-of-EU-rules/public-consultation_lv.

nepieciešams ES līmenī izstrādāts ilgtermiņa un finansiāli drošs plāns;

BE. tā kā Baltijas jūras zivju krājumu ilgtspējīgu pārvaldību apgrūtina arī datu trūkums, kas izriet no tā, ka Krievija nepaziņo datus, tāpēc palielinās zinātniskā nenoteiktība un ir apdraudēta efektīva reģionālo zvejniecību pārvaldība;

BF. tā kā Krievija par kvotām lemj vienpusēji, neņemot vērā zinātniskos ieteikumus un konsekventi nosakot kvotas, kas pārsniedz *MSY*, un tas var apdraudēt Baltijas jūras zivju krājumu atjaunošanos;

BG. tā kā kopš Krievijas agresijas kara pret Ukrainu ir izvērsusies tā dēvētās Krievijas ēnu flotes darbība; tā kā šī flote ekspluatē novecojušus kuģus, kas neatbilst drošības standartiem un ko izmanto jēlnaftas un naftas produktu transportēšanai pa Baltijas jūru, minimāli ievērojot drošības, vides un regulatīvos standartus, un nopietni apdraud jūras vidi un reģionālās zvejniecības, ņemot vērā tās kuģu novecošanu un to nepietiekamo uzturēšanu, kā arī rada bažas saistībā ar zivsaimniecību, ņemot vērā, ka ir nepieciešams atjaunot Baltijas jūras zivju krājumus, un vispārējo Baltijas jūras drošību, jo iespējamam naftas noplūdes gadījumam varētu būt katastrofālas sekas visās reģiona valstīs,

Steidzama rīcība

1. aicina Komisiju un Padomi nodrošināt visu pieejamo juridisko un pārvaldības instrumentu (tai skaitā mērķtiecīgu pasākumu) efektīvu izmantošanu, piemērojot zinātniski pamatotu pieeju, kā arī efektīvu apspriešanos ar ieinteresētajām personām, lai novērstu Baltijas jūras zivju krājumu turpmāku samazināšanos;

2. aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm novērtēt to, kā ir mainījies kvotu sadalījums starp flotes segmentiem Baltijas jūrā, un noteikt, vai pastāv cēloņsakarība starp resursu noslogojumu un valsts zvejas iespēju sadales politiku;

3. mudina Komisiju un dalībvalstis, īstenojot Baltijas jūras daudzgadu plāna regulu, sākt zivju krājumu atveseļošanas un atjaunošanas posmu, veicot pasākumus un darbības, kas balstītas uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, kā arī veicot citas iespējamas savstarpēji cieši saistītas darbības, uz kurām attiecināmi citi ES vai valstu tiesību akti, lai novērstu visus stresa faktorus, kas ietekmē zivju krājumus; aicina Komisiju un dalībvalstis, īstenojot iepriekšminēto atveseļošanas un atjaunošanas posmu, apsvērt korektīvus pasākumus, kas balstīti uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju, piemēram, apturēt noteiktu krājumu specializēto zveju Baltijas jūrā, kā paredzēts daudzgadu plānā, un izvairīties no pasākumiem, kas varētu apdraudēt piekrastes kopienu sociālekonomisko stabilitāti, lai nodrošinātu, ka zvejas darbības cilvēka patēriņa nolūkos joprojām ir ilgtspējīgas;

4. prasa mobilizēt sociālo un finansiālo atbalstu, arī atbalstu skartajām kopienām, vietējās investīcijas, pagaidu kompensāciju un pārejas palīdzību zvejniekiem saskaņā ar ES noteikumiem, lai novērstu nepamatotas grūtības un saglabātu kultūras mantojumu; norāda, ka ar pagaidu pasākumiem tiek novērstas tūlītēji risināmas ekoloģiskas problēmas, savukārt zvejas darbību pilnīgas izbeigšanas instrumenti ir izstrādāti zvejas kapacitātes pielāgošanai zvejas iespējām ilgtermiņā; tāpēc aicina atbalsta shēmās skaidri nošķirt pagaidu pārtraukšanu un pilnīgu izbeigšanu; atzīst, ka mazie un vidējie Baltijas zvejas uzņēmumi nav saņēmuši pienācīgu ekonomisko kompensāciju par zaudējumiem, kas radušies kopš mencas specializētās zvejas aizliegšanas 2019. gadā; aicina Komisiju izveidot īpašu Baltijas jūras zivsaimniecības atveseļošanas un pārkārtošanās fondu, lai atbalstītu flotes pārstrukturēšanu, tehnoloģiju modernizāciju, konkrētu sugu zvejas aizliegumu radīto zaudējumu kompensēšanu un piekrastes zvejnieku kopienu un to kultūras mantojuma saglabāšanu;

5. uzsver, ka visos pasākumos, kas attiecas uz krājumu atjaunošanu, ir jāņem vērā Baltijas jūras unikālie un baseinam specifiskie hidroloģiskie un ķīmiskie apstākļi, jo tā ir daļēji slēgta iesāļa jūra, ko raksturo šim baseinam specifiska un ar citiem ES jūras baseiniem nesalīdzināma ierobežota ūdens apmaiņa, anoksiskas zonas un pastāvīgs sedimentu piesārņojums;

6. aicina Padomi pieņemt kopējās pieļaujamās nozvejas lielumus, kas pilnībā saskan ar piesardzīgu pieeju, ņemot vērā Baltijas jūras ekosistēmas neaizsargātību, sociālekonomiskos faktorus un krājumu lēno atjaunošanos, kā arī zinātnisko ieteikumu nenoteiktību; aicina Komisiju rūpīgi apsvērt sociālekonomiskos aspektus, kad tā novērtē pašreizējo daudzgadu programmu; uzsver, ka ir vajadzīga pieeja, kurā līdzsvaroti ņem vērā vides un sociālekonomiskos faktorus, kā noteikts KZP regulas 2. pantā;

7. uzsver, ka labākās pieejamās zinātniskās informācijas izmantošana daudzgadu kvotu noteikšanai varētu dot Baltijas jūras ekosistēmu atveseļošanai nepieciešamo laiku un uzņēmumiem – investīciju plānošanai, nodarbinātības saglabāšanai un ostu infrastruktūras uzturēšanai vajadzīgo stabilitāti, kā arī atbalstīt paaudžu nomaiņu zvejniecības nozarē; uzsver, ka ieilgusi regulatīvā nestabilitāte noved pie investīciju pārtraukšanas, ražošanas jaudas zaudēšanas un ģimenes zvejas uzņēmumu izzušanas, radot neatgriezenisku sociālekonomisko zaudējumu Baltijas jūras piekrastes kopienām; uzsver, ka šādu pārvaldības pasākumu izstrādei būtu jāietver efektīva, savlaicīga un sistemātiska apspriešanās ar ieinteresētajām personām;

8. aicina dalībvalstis un Komisiju, ņemot vērā Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas nepilnības attiecībā uz tās ekoloģisko un sociālekonomisko mērķu sasniegšanu, apsvērt iespēju sākt

pasākumus saskaņā ar KZP regulas 12. un 13. pantu, kad vien labākie pieejamie zinātniskie ieteikumi norāda uz šādu pasākumu nepieciešamību, un sagatavoties darbībai, analizējot izmaksas un ieguvumus, ko radītu attiecīgās zvejas (arī atpūtas zvejas) aizliegums, ņemot vērā zaudētos ieņēmumus, iztikas līdzekļus, pārtikas nodrošinājumu un bezdarbības radītās izmaksas nākotnē;

9. prasa novērst neatgriezenisku ekoloģisko kaitējumu reņģes un brētliņas populācijām Baltijas jūrā, lai nodrošinātu to piekrastes un mazapjoma zvejniecību ilgtermiņa dzīvotspēju, kuras zvejo šīs sugas, un aizsargātu jūras organismu barošanās tīklus; uzskata, ka, pamatojoties uz zinātniskajiem ieteikumiem, ir steidzami jāapsver pauzes attiecīgo krājumu atjaunošanas nolūkā, līdz zinātniskie pierādījumi liecina par krājumu skaidru un ilgtspējīgu atjaunošanos;

10. šajā sakarībā uzsver, ka ir pienācīgi jāiesaista ieinteresētās personas, lai korektīvie pasākumi būtu pēc iespējas efektīvāki, un šie pasākumi jābalsta uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju, lai sasniegtu to mērķus; turklāt uzsver iespēju izveidot zinātniski pamatotus zivju krājumu atjaunošanas apgabalus un noteikt pagaidu zvejas aizliegumus Baltijas jūrā, īpašu uzmanību pievēršot apgabaliem, kur bari uzturas ziemas un pirmsnārsta periodā, lai uzturētu stabilu krājuma papildināšanos un veselīgu vecuma struktūru, kā arī noteikt pasīvus un aktīvus atjaunošanas pasākumus, arī nārsta un zivju mazuļu uzturēšanās apgabalos, saskaņā ar attiecīgo ES vides tiesību aktu noteikumiem; uzsver, ka ir svarīgi šādus pasākumus papildināt ar pienācīgu un savlaicīgu kompensāciju saskaņā ar attiecīgajiem ES noteikumiem;

11. atgādina par ES saistībām un mērķrādītājiem attiecībā uz aizsargājamo jūras teritoriju aptverto platību un efektivitāti; mudina pienācīgi īstenot efektīvus pārvaldības pasākumus pašreizējās aizsargājamajās jūras teritorijās Baltijas jūrā, kā arī noteikt papildu aizsargājamās jūras teritorijas atbilstoši ES saistībām; uzsver, ka šādu teritoriju noteikšanā būtu jābalstās uz zinātniskiem novērtējumiem, kas liecina par kritiski svarīgām dzīvotnēm vai nārsta vietām; norāda, ka ir vajadzīgi efektīvi pārvaldības pasākumi apvienojumā ar selektīvu un mazietekmējošu zvejas rīku izmēģinājuma projektiem, iedvesmojoties no sekmīgām iniciatīvām Ziemeļjūrā un Skagerakā;

12. uzsver, ka ir svarīgi saglabāt dzīvotspējīgas mazapjoma zvejniecības ar ierobežotiem izkrāvumiem reģionā, atļaujot tām darboties atjaunošanas posmos; atgādina par attiecīgajiem pārskatītās Zivsaimniecības kontroles regulas noteikumiem un to pilnīgu un efektīvu īstenošanu; uzsver, ka šīm zvejniecībām ir izšķiroša nozīme iztikas nodrošināšanā, tradicionālo piegādes ķēžu noturībā un darbvietu saglabāšanā piekrastes zvejnieku kopienās un īpaša sociālā un kultūras vērtība; norāda, ka šo zvejniecību stiprināšana var radīt lielāku pievienoto vērtību vietējai ekonomikai; uzsver triju

ilgtspējīgas attīstības pīlāru nozīmi saskaņā ar KZP regulas 2. pantu;

13. aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt prioritāti mazapjoma piekrastes zvejnieku sociālekonomiskās situācijas uzlabošanai; uzsver to, cik mazajiem operatoriem svarīgas ir zvejas iespējas un zvejas zonas piekrastes teritorijās; uzsver, ka dalībvalstis šos uzlabojumus var panākt, piešķirot savas valsts kvotas saskaņā ar KZP regulas 17. pantu, kā arī investējot selektīvos un mazietekmējošos zvejas rīkos; turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis izvērtēt un attiecīgā gadījumā īstenot diferencētus piekļuves noteikumus attiecībā uz Baltijas jūras zvejniecībām, pamatojoties uz kuģu garumu un zvejas rīku veidu, jo īpaši, lai ierobežotu konkurences spiedienu, ko lielie industriālie kuģi rada maziem un vidējiem ģimenes uzņēmumiem un piekrastes kopienām;

14. aicina dalībvalstis un Komisiju vēl vairāk stiprināt izkraušanas pienākuma īstenošanu, lai cīnītos pret nelikumīgu izmešanu Baltijas jūrā, atzīstot, ka ir vajadzīgi praktiski īstenojami pasākumi, lai atbalstītu selektivitāti un samazinātu nevēlamu nozveju, un īstenot attiecīgos noteikumus šajā jomā saskaņā ar KZP un Zivsaimniecības kontroles regulu;

15. uzsver Eiropas Okeāna pakta nozīmi holistiskas pieejas un reģeneratīvas un ilgtspējīgas zilās ekonomikas veicināšanā Baltijas jūrā, veicot mērķtiecīgas darbības nolūkā atjaunot zivju krājumus un samazināt vides noslogojumu; norāda – lai īstenotu Okeāna pakta un Konkurētspējas kompasa mērķus, ir vajadzīgs pienācīgs finansiālais atbalsts noturīgas un ilgtermiņā dzīvotspējīgas jūras ekonomikas attīstīšanai un inovācijas, modernizācijas, dekarbonizācijas un digitalizācijas veicināšanai;

16. aicina Komisiju un dalībvalstis samazināt administratīvo slogu un nodrošināt rīcībpolitiku labāku koordināciju, lai stiprinātu Baltijas jūras reģiona noturību, konkurētspēju un ilgtspēju ilgtermiņā, saskaroties ar ekoloģiskiem un tirgus pārbaudījumiem;

17. aicina Komisiju kā Līgumu izpildes uzraudzītāju rīkoties saskaņā ar Līgumiem gadījumos, kad Padome un dalībvalstis pārkāpj ES noteikumus, piemēram, Baltijas jūras daudzgadu plāna noteikumus;

18. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka tiek pilnībā un efektīvi īstenota ES Zivsaimniecības kontroles regula, arī tās noteikumi, kas attiecas uz neatbilstošu ziņošanu par nozveju un stiprina nozvejas paziņošanas precizitāti un uzticamību reģionā;

Zinātnisko ieteikumu uzlabošana

19. uzsver, ka ir svarīgi zvejniecības pārvaldību balstīt uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, *ICES* izšķirošo nozīmi zinātniskās saskaņotības nodrošināšanā un zvejnieku zināšanu nozīmību; uzsver *ICES* neatkarības nozīmi; aicina dalībvalstis un

Komisiju nodrošināt, ka *ICES* rīcībā ir atjaunināti nepieciešamie zinātniskie dati par zveju, lai turpinātu uzlabot tās ieteikumus un nodrošinātu kvalitatīvu zinātnisko novērtējumu savlaicīgu pieejamību; aicina Komisiju publiskot visus zinātnisko ieteikumu pieprasījumus, ar kuriem tā vēršas pie *ICES*, lai turklāt darītu iespējamu atklātu dialogu;

20. mudina Komisiju apspriedēs par saprašanās memorandu nekavējoties pieprasīt, lai *ICES* turpinātu izstrādāt uz ekosistēmu balstītus ieteikumus, kas aptver dažādas sugas, kā arī ieteikumus par krājumu atjaunošanu, atzīstot vides mainīgumu un barošanās tīkla mijiedarbību, izpētīt iespēju izmantot uz ekosistēmu balstītus references rādītājus un ekosistēmai pielāgotus zvejas izraisītās zivju mirstības datus, kas pielāgoti Baltijas jūrai un konkrētu sugu mijiedarbībai, kā arī iekļaut papildu rādītājus, kas balstīti uz citiem attiecīgiem ES noteikumiem, piemēram, Jūras stratēģijas pamatdirektīvu, piemēram, lai iekļautu lielo zivju rādītājus, kā arī vecuma un izmēra sadalījuma rādītājus; uzsver, ka visiem šādiem ieteikumiem vajadzētu arī turpmāk būt pārredzamiem un nozarei paredzamiem un ka būtu jāizvairās no pārvērtēšanas, kuras dēļ pēc tam tiek pieņemti nepamatoti nozvejas limiti un radīta nenoteiktība uzņēmumiem;

21. aicina Komisiju attiecībā uz Baltijas jūru pieprasīt *ICES* ieteikumu par piesardzības rezervēm saistībā ar zinātnisko ieteikumu nenoteiktību, kā arī krājuma papildināšanās un biomasas trajektorijas nenoteiktību, un ieteikumu par ietekmi, ko rada diapazonu, kas pārsniedz *MSY*, neizmantošana, un visām attiecīgajām sekām, lai izvairītos no stingriem vai automātiskiem samazinājumiem, kuros netiek ņemta vērā sociālekonomiskā realitāte; uzsver, ka *MSY* turpina būt svarīgs instruments adaptīvai un atbildīgai pārvaldībai; turklāt aicina Komisiju pieprasīt ZZTEK veikt attiecīgu sociālekonomisko analīzi par Baltijas jūru;

22. aicina Komisiju visos krājumu novērtējumos, ko izmanto ES tiesību aktu īstenošanā, balstīties uz biomasas references rādītājiem B_{MSY}, kā minēts Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas 3. panta 1. punktā un KZP regulas 2. panta 2. punktā izklāstītajos mērķos;

23. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Baltijas jūras zivju krājumu pārvaldība ietver mērķrādītājus attiecībā uz populācijas dabiskā izmēra un vecuma sadalījuma atjaunošanu saskaņā ar KZP regulas 2. panta 5. punkta j) apakšpunktu, kurā ir atsauce uz Jūras stratēģijas pamatdirektīvas 1. panta 1. punktu, atzīstot, ka veselīgas populācijas struktūras veicina reproduktīvo spēju, krājuma noturību un ekosistēmas stabilitāti; mudina sadarbībā ar nozari izstrādāt monitoringa rādītājus un selektīvākus zvejas paņēmienus, kas varētu mazināt lielāku un vecāku zivju sistemātisku nozveju un labāk aizsargāt krājuma papildināšanās potenciālu;

24. aicina Komisiju ES tiesību aktu – arī Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas – īstenošanas nolūkā pieprasīt *ICES* zinātniskos ieteikumus, kuros ņemti vērā attiecīgie vides un ekosistēmu stresa faktori Baltijas jūrā; uzskata, ka šajos ieteikumos cita starpā būtu skaidri jāuzsver un jāatspoguļo riski, kas saistīti ar pašreizējo vides stāvokli, sauszemes un jūras mijiedarbību, nenoteiktības palielināšanos klimata pārmaiņu dēļ un sugu mijiedarbības ietekmi, arī attiecīgajām plēsēju populācijām; uzsver, ka visos ieteikumos būtu arī skaidri jāinformē par attiecīgo nenoteiktības līmeni;

25. aicina Komisiju pašreizējā saprašanās memoranda satvarā apspriesties ar *ICES*, lai veicinātu tās tehnisko pamatnostādņu regulāru atjaunināšanu attiecībā uz ieguves kontroles noteikumiem un krājumu novērtēšanas metožu turpmāku pilnveidošanu, pamatojoties uz neatkarīgiem zinātniskiem kritērijiem; norāda, ka ir svarīgi, lai *ICES*, sniedzot ieteikumus Komisijai vai dalībvalstīm, Baltijas jūras saistībā izmantotu visjaunākās pieejas, un ka tām arī turpmāk jābūt zinātniski pamatotām un jāatbilst ES zivsaimniecības tiesiskajam regulējumam; atzīst, ka tas ir *ICES* iekšējs process;

26. aicina Komisiju un dalībvalstis sākt dažu komerciāli izmantotu sugu – tai skaitā reņģes un brētliņas, kā arī citu komerciāli izmantotu sugu – populāciju visaptverošu ģenētisko kartēšanu Baltijas jūrā, pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju, un sniegt uz pierādījumiem balstītus ieteikumus labāk informētu lēmumu pieņemšanai zvejas iespēju un tehnisko pasākumu jomā; uzsver, ka šādi ģenētiskie dati ir pilnībā jāapstiprina *ICES* un jāintegrē ilgtermiņa krājumu novērtēšanas modeļos, pirms tos izmanto pārvaldības nolūkos;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot datu par attiecīgo krājumu vecuma un lieluma kritērijiem pieejamību un kvalitāti, kad tiek sagatavoti reģionam paredzētie zvejniecības pārvaldības lēmumi; uzsver, ka uzlabotai datu vākšanai par šiem parametriem būtu jāsekmē Jūras stratēģijas pamatdirektīvas 3. raksturlieluma 3. kritērija integrēšana, kā prasīts Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas 3. panta 3. punktā;

28. aicina Komisiju lūgt *ICES* sagatavot detalizētu zinātnisko analīzi par pašreizējo ES pieeju attiecībā uz Baltijas jūras sakarā sniegto zinātnisko ieteikumu izmantošanu; turklāt aicina Komisiju nodrošināt, ka pieprasītajā ieteikumā par nozvejas līmeņiem tiek pilnībā ņemtas vērā visas attiecīgās juridiskās prasības un politikas mērķi, arī KZP regulas 2. pantā izklāstītie mērķi; norāda, ka ir svarīgi, lai Komisija novērstu iespējamos trūkumus un izklāstītu konkrētas darbības attiecībā uz to, kā pašlaik pieejamos ieteikumus par zvejas iespējām izmantot pietiekami piesardzīgi, lai izpildītu visas attiecīgās juridiskās prasības un mērķus;

29. mudina Komisiju un Padomi nodrošināt, ka KPN tiek noteikta

pārredzami un pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem un zināšanām saskaņā ar Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas un KZP mērķiem, un uz ekosistēmu balstītiem ieteikumiem, kas aptver dažādas sugas, kā arī ņemot vērā mijiedarbību starp zveju un piekrastes kopienu ilgtermiņa sociālekonomisko stabilitāti;

30. aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā attiecīgo starptautisko – cita starpā *UNEP* – darbu un definīcijas, pilnveidojot izpratni par ekosistēmā balstītu pārvaldību saskaņā ar spēkā esošo ES tiesisko regulējumu, piemēram, par funkcionējošām ekosistēmām, kā norādīts Jūras stratēģijas pamatdirektīvas 5. panta 5. punkta a) apakšpunktā;

Citi faktori, kas ietekmē Baltijas jūras zvejniecības

31. prasa Komisijai izstrādāt zinātniski pamatotu, koordinētu starpnozaru plānu, kurā skatīti visi galvenie stresa faktori, kas ietekmē Baltijas jūru, vienlaikus nodrošinot iekļaujošu pārvaldību un jūras telpisko plānošanu, iesaistot visas attiecīgās ieinteresētās personas un sadarbojoties ar tām;

32. aicina Komisiju saistībā ar gaidāmo leģislatīvo priekšlikumu par Okeāna aktu izmantot iespēju atbalstīt labāku politikas koordināciju un ar jūru un ūdeni saistītās politikas saskaņotu īstenošanu;

33. prasa veikt efektīvus klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās pasākumus, lai savlaicīgi novērstu ar klimatu saistītos riskus un izvairītos no risku palielināšanās un novēlotas rīcības radītām izmaksām reģionā;

34. prasa pastāvīgi un efektīvi īstenot ES vides tiesību aktus, vienlaikus atzīstot, ka ir vajadzīgi līdzsvaroti un realizējami risinājumi visās skartajās nozarēs, lai risinātu vides noslogojuma problēmu Baltijas jūrā un citos ES ūdeņos, arī barības vielu piesārņojumu no dažādiem avotiem;

35. prasa būtiski palielināt investīcijas modernās notekūdeņu attīrīšanas iekārtās un piesārņojuma aiztures un filtrēšanas sistēmās gan Baltijas jūras valstīs, gan visos upju baseinos, kuru ūdeņi ietek Baltijas jūrā; uzsver, ka bez visaptverošas ūdensapgādes un kanalizācijas infrastruktūras modernizācijas visi pūliņi uzlabot Baltijas jūras ūdeņu kvalitāti būs tikai deklaratīvi un neefektīvi;

36. aicina dalībvalstis un Komisiju jebkādu pieeju dabiskajiem plēsējiem balstīt zinātnē un konsultācijās ar ieinteresētajām personām, arī attiecībā uz preventīviem, vietēja mēroga un mērķtiecīgiem jūraskraukļa un pelēkā roņa pārvaldības pasākumiem, nodrošinot, ka visi pieņemtie pasākumi ir efektīvi, atbilst visām juridiskajām saistībām un ietver pienācīgu uzraudzību, īpašu un pienācīgu finansējumu un pastiprinātu ieinteresēto personu sadarbību, lai

nodrošinātu, ka īstenotie pasākumi, cita starpā tāda prakse kā atturoši līdzekļi vai fiziska izslēgšana, ir efektīvi;

37. uzsver, ka Komisijai ir steidzami un iedarbīgi jārīkojas, reaģējot uz jūraskraukļa populāciju radīto spiedienu uz Baltijas jūras zivju krājumiem, nodrošinot, ka pasākumi ir samērīgi, reģionāli pielāgoti un tiek īstenoti ar efektīvas, mērķtiecīgas un vietēji pielāgotas pārvaldības darbībām, kuru pamatā ir labākie pieejamie zinātniskie dati, vienlaikus atļaujot dalībvalstīm vajadzības gadījumā piemērot praktiskus un konkrētai situācijai paredzētus ietekmes mazināšanas pasākumus, lai efektīvi novērstu vietējo ietekmi, tādējādi atbalstot zvejniecību ilgtermiņa ilgtspēju skartajās piekrastes teritorijās;

38. aicina Komisiju un dalībvalstis cieši uzraudzīt, vai tiek efektīvi īstenoti pasākumi kritiski apdraudēto Baltijas jūras cūkdelfīnu populācijas atveseļošanai, un vajadzības gadījumā veikt papildu pasākumus, lai novērstu galvenos draudus to izdzīvošanai;

39. atgādina, ka pagājušā gadsimta septiņdesmitajos gados Baltijas jūras roņu populācijas bija tuvu izmiršanai;

40. vēlreiz aicina Komisiju ierosināt ES jūraskraukļa pārvaldības plānu Baltijas jūras zvejniecības un akvakultūras nozarē, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem un dalībvalstu praksi un ņemot vērā plānu, ko nesen ierosināja Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas Eiropas Iekšējo ūdeņu zvejniecības un akvakultūras padomdevēja komisija (*EIFAAC*)[22], kā arī iepriekšējos ES finansētos pētniecības projektus, piemēram, *INTERCAFE*[23]; uzsver, ka ir nepieciešami preventīvi pasākumi, zaudējumu kompensēšana un ES un valstu avotu nodrošināts finansējums;

41. atkārtoti norāda uz nopietno vides un drošības apdraudējumu, ko rada Baltijas jūrā nogremdētā nesprāgusī munīcija; atgādina par savu 2021. gada 27. aprīļa rezolūciju par ķīmiskajām atliekvielām Baltijas jūrā un par sekmīgajiem projektiem *CHEMSEA*, *DAIMON* un *DAIMON 3*; mudina Komisiju un dalībvalstis veikt turpmākus koordinētus un praktiskus pasākumus ar mērķi sistemātiski noteikt šo bīstamo materiālu atrašanās vietu, tos novērtēt un uzraudzīt, lai noteiktu prioritārās zonas, kurās jāveic sanācija;

42. aicina dalībvalstis un Komisiju pielikt kopīgas pūles, lai atbalstītu zinātniskās pētniecības attīstību, un apmainīties ar paraugpraksi par drošiem un izmaksu ziņā efektīviem veidiem, kā apzināt munīciju un

---

22 https://www.fao.org/fishery/services/storage/fs/fishery/documents/EIFAAC/cormorantsplan/EuropeanManagementPlanforCormorants-April2025.pdf.

23 https://www.ceh.ac.uk/our-science/projects/intercafe.

nesprāgušu munīciju un aizvākt to no jūras gultnes, kas ļautu veikt koordinētas plaša mēroga sanācijas darbības;

43. aicina Komisiju un dalībvalstis sākt koordinētu, ilgtermiņa un pienācīgi finansētu ES programmu, kuras mērķis ir apzināt, neitralizēt un likvidēt nesprāgušu munīciju Baltijas jūrā;

44. nosoda to, ka Krievija izmanto Baltijas jūras zivju krājumus bezatbildīgā, neilgtspējīgā un zinātniski nepamatotā veidā;

45. aicina Padomi un Komisiju, lai tās, nosakot kvotas Baltijas jūrai, ņemtu vērā Krievijas vienpusējās darbības; turklāt aicina Komisiju apsvērt pasākumus nolūkā izdarīt spiedienu uz Krieviju, lai tā saskaņotu kvotas ar zinātniskajiem ieteikumiem;

46. stingri nosoda Krievijas ēnu flotes aizvien aktīvāko klātbūtni Baltijas jūrā, tai veicot darbības, ar kurām tiek apieti galvenie regulatīvie standarti un kuras palielina naftas noplūžu un citu vides apdraudējumu risku; uzsver iespējamo kaitējumu jūras ekosistēmām, vietējām zvejniecībām un cilvēka veselībai; turklāt norāda uz bažām par to, ka, izmantojot esošos tirdzniecības kanālus, Krievijas zvejas produkti joprojām nonāk ES tirgū, un uzsver, ka ir jānodrošina, lai tiktu efektīvi novērstas visas nepilnības, kas var apdraudēt ES ierobežojošo pasākumu mērķus; aicina Komisiju izpētīt turpmākus pasākumus, kā vērsties pret Krievijas ēnu floti, jo īpaši Baltijas jūras reģionā; prasa pastiprināt reģionālo sadarbību un panākt stingrāku izpildi, lai mazinātu šos riskus un aizsargātu Baltijas jūras resursus; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pret Krieviju vērsto sankciju pilnīgu izpildi;

Juridiskās izmaiņas

47. uzsver, ka ir steidzami jādara vairāk holistiskas politikas koordinācijas ziņā, kā arī tiecoties pēc pastāvīga un paātrināta progresa citu politikas jomu tiesību aktu īstenošanā, lai izvairītos no paļaušanās tikai uz zvejniecības pasākumiem un novērstu piekrastes kopienu turpmāku sociālekonomisko lejupslīdi; norāda uz centieniem konferenču “Mūsu Baltijas jūra” satvarā; mudina turpināt virzīties uz konkrētu rezultātu sasniegšanu;

48. mudina Komisiju sākt Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas izvērtēšanu un iespējamu pārskatīšanu, lai uzlabotu tās skaidrību, saskaņotību un praktisko piemērošanu, novērtējot regulas sniegumu vides un sociālekonomiskajā aspektā; turklāt uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai turpmāki iespējami regulējuma pielāgojumi būtu nemainīgi vienkārši, zinātniski pamatoti un nozarē īstenojami;

49. aicina Komisiju iespējamā Baltijas jūras daudzgadu plāna regulas pārskatīšanā izvērtēt iespēju – un vajadzības gadījumā ierosināt – iekļaut regulas darbības jomā laša un taimiņa krājumus kā īpašus krājumus, uz kuriem attiecināmi noteikumi par piezveju;

50. pauž bažas par to, ka pievienotā vērtība Baltijas jūras reģionālās sadarbības ziņā ir bijusi zema, ņemot vērā, ka daudzgadu plāns galvenokārt ir nostiprinājis iepriekš pastāvējušās vai jau uzsāktās sadarbības iespējas; norāda, ka šādām iniciatīvām ir raksturīgi lēni procesi un palielināta birokrātija, tāpēc dalībvalstis ir ierosinājušas salīdzinoši maz kopīgu ieteikumu, un tas ir satraucošs signāls, ka netiek izmantoti ES zivsaimniecības regulējuma reģionalizācijas noteikumi, lai pārvaldības pasākumus pielāgotu Baltijas jūras specifikai; uzsver, ka Baltijas valstīm ir jāīsteno reģionāla sadarbība, kas ietvertu visas ieinteresētās personas;

51. uzsver, ka efektīva Baltijas jūras pārvaldība ir jābalsta uz uzticēšanos, dialogu un reģionālo sadarbību starp dalībvalstīm, visām ieinteresētajām personām, reģionālajām struktūrām (piemēram, *HELCOM*) un piekrastes kopienām, lai veicinātu praktiskus risinājumus un zināšanu apmaiņu;

52. prasa pieņemt jaunu, reģionāli pielāgotu pieeju riska pārvaldībai;

53. prasa precizēt daudzgadu plāna noteikumus, lai aizliegtu ikgadējo elastību attiecībā uz krājumiem, kas ir mazāki par pašreizējo Baltijas jūras daudzgadu plāna *Btrigger* saglabāšanas references rādītāju, kuru šobrīd apstiprinājusi Padome;

54. aicina Komisiju stiprināt zinātniski pamatotus un samērīgus pārvaldības pasākumus attiecībā uz lasi Baltijas jūrā, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi izprasta un ņemta vērā reņģes, brētliņas un mencas zvejas ietekme uz lasi ekosistēmas mērogā; mudina uzlabot monitoringu un pētniecību, lai atbalstītu ilgtspējīgu laša pārvaldību;

55. uzsver, ka Eiropas Savienībā zvejniecības pārvaldība būtu jābalsta uz Eiropas pieredzi, zinātni un reālo situāciju reģionos; aicina Komisiju ierosināt Baltijas jūrai piemērojamus reģionāli pielāgotus noteikumus par darbībām, kas jāveic automātiski, ja krājumi samazinās tiktāl, ka nesasniedz saskaņā ar piesardzības pieeju noteiktas robežvērtības, un vēlreiz norāda, ka *MSY* pārvaldība attiecīgā gadījumā būtu jāpapildina ar pasākumiem nozvejas diferencēšanai pēc (pirmkārt) lieluma un vecuma; uzskata, ka paraugam varētu izmantot citos reģionos, piemēram, Austrālijā, Jaunzēlandē, Kanādā un ASV, īstenoto praksi, vienlaikus nodrošinot saskanību ar ES tiesisko regulējumu;

56. aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt reģionālo sadarbību saskaņā ar KZP regulas 18. pantu;

57. aicina veikt konkrētus un efektīvus pasākumus, lai nodrošinātu, ka Baltijas jūrā nozvejotās zivis tiek vairāk novirzītas tiešam patēriņam pārtikā, lai veicinātu un stimulētu vietējās pārtikas piegādes ķēdes;

58. norāda, ka dažas Baltijas jūras reģiona dalībvalstis, piemēram, Vācija un Zviedrija, ir ieviesušas valsts pasākumus, lai ierobežotu vai

aizliegtu grunts tralēšanu konkrētos jūras apgabalos;

59. aicina Komisiju un dalībvalstis ierosināt zivju miltu un zivju eļļas ražošanas nolūkos veiktas tralēšanas apturēšanu Baltijas jūrā krājumu atjaunošanas posmā un ieguves darbību ierobežošanu aizsargājamās jūras teritorijās; atzīst, ka Savienībā piemēro atšķirīgas pieejas, ņemot vērā īpašo ekoloģisko, juridisko un sociālekonomisko kontekstu; mudina dalībvalstis sadarbībā ar ieinteresētajām personām, jo īpaši zvejniecības nozari un piekrastes kopienām, turpināt izstrādāt samērīgus, zinātniski pamatotus risinājumus, lai uzlabotu jūras aizsardzību, vienlaikus ar taisnīgu pārkārtošanos nodrošinot ES zivsaimniecības nozares dzīvotspēju;

°

° °

60. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.